

Poema de Hans Andreus

*Original, en holandés

Ik sta tussen mensen
Van glas ik loop
Met nesten vol vogels
In mijn armen

De draaideur van
Mijn ogen zingt
Ik maak met vijf
Stukjes ijzer muziek

Mijn voeten bespelen
Het asfalt ik vraag
Mijn liefste om
Syncopen

Estoy parado entre gente
de vidrio
Estoy caminando con nidos repletos
de pájaros
en mis brazos.

La puerta giratoria de
mis ojos está cantando
estoy haciendo música
con cinco trozos de hierro.

Mis pies están tecleando
el asfalto
estoy pidiendo a mi querida
ritmos cadenciosos.

*Versión en español de Len Van Der Graaff